

לכבוד

מר יוסי אקרמן – מנכ"ל ונשיא אלביט מערכות

שלום יוסי,

בתום ההרצאה שנשאת, בנושא התעשיות הביטחוניות, בכנס לטרון שנערך ב- 14 בנובמבר, הערתי מספר הערות.

לדאבוני, מלים שנאמרו שלא במתכוון ולא במזיד ורוע לב, גרמו לכך שנפגעת באופן אישי ועל כך אני מצר מאד.

הרקע לדברי נבע מדיון קודם אשר לא היית נוכח בו.

בדיון זה, טענתי, שכשנתיים לפני פרוץ מלחמת לבנון השנייה, נוצר ריק וחלל שנוצר מחוסר ניסיון קרבי של הפקוד העליון.

כפועל יוצא ממצב זה, הצבא היה במצב קליטה של תורות לחימה הזויות, לחימה מבוזרת של מולקולות, נחילים וכדומה.

השתרשה שפה צבאית בלתי מובנת וחדשנית, לא בהכרח תואמת את הקוד הצבאי, בתכנון ובלחימה.

באשר לתעשיות הביטחוניות, ככלל, סבור אני שנרכשו, ע"י צבא היבשה (מז"י), טכנולוגיות מתקדמות ומתוחכמות, שגרמו לאובדן ההכרה וההבנה בחשיבות המצביאות והפיקוד ומיקומם של הלוחמים המופקדים על ההישגים בשדה הקרב. הגרוע מכל, אובדן החשיבות של התנועה, התמרון וכיבוש השטח (ללא קשר לצי"ד).

מרכיבים אלה, לטעמי, היוו סיבה וגורם מכריע בכישלון צה"ל במלחמת לבנון השנייה.

עמוד 1 מתוך 2

אני חוזר ומתנצל על כך, שבלהט דברי, התבטאתי באופן חריף מדי כלפי חברת אלביט וכלפיך בפרט. כל מניעי גבעו, כקצין בכיר בצה"ל, מהדאגה לעתיד צה"ל והחרדה שכשלוני צבאי נוסף אסור שיחזור על עצמו.

אין, כמוכח, להסיק דבר מדברי מעצם ההכרה וההערכה הרבה שאני רכשתי שנים רבות, להישגים ולתרומה העצומה, ברמה הסקטית והאסטרטגית, שחברת אלביט, בניהולך ומנהיגותך יוצאות הדופן, מעניקים לבטחונה של מדינת ישראל.

כמו כן, אין התנגדות מצדי, באם אתה מוצא לנכון, להפיץ מכתב זה בקרב ההנהלה הבכירה ומועצת המנהלים של החברה.

בהערכה וברעות,

ינוש בן גל

לידיעת: שר הביטחון רא"ל (במיל.) אהוד ברק

אלוף (במיל.) חיים ארז

אלוף (מיל.) יוסי בן חן

אלוף (במיל.) יפתח רונטל